

- Pierwsza część, zgodnie z którą okoliczności zarzucane na poparcie zaskarżonych aktów nie miały miejsca.
- Druga część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z naruszeniem norm i ogólnych zasad prawa, obowiązujących w obszarze przedstawienia dowodu i ciężaru dowodu.
- Trzecia część, zgodnie z którą decyzja w sprawie odzyskania nienależnych kwot wydana przez sekretarza generalnego naruszała zasadę proporcjonalności. Żądana kwota nie została ponadto ani szczegółowo uzasadniona, ani nie podano metody jej obliczenia.
- Czwarta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie praw politycznych miejscowych asystentów parlamentarnych posłów do Parlamentu Europejskiego.
- Piąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z przekroczeniem uprawnień, ponieważ sekretarz generalny uzurpował sobie uprawnienia przymusu o charakterze finansowym, których nie posiadał na potrzeby ograniczenia sposobów działania posła, co jest faktem powszechnie znanym i niepodlegającym dyskusji, bez względu na głoszone idee czy program polityczny.
- Szósta część, zgodnie z którą zaskarżone akty mają charakter dyskryminacyjny i zakładają zamiar wyrządzenia szkody działalności politycznej skarżącej; zatem istnieje *fumus persecutionis*.
- Siódma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają niezależność skarżącej jako posła Parlamentu Europejskiego.
- Ósma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają zasadę „*una via electa*” i podnoszą kwestię stronniczości OLAF, który prowadził dochodzenia wyłącznie w odniesieniu do wszystkich francuskich posłów Parlamentu Europejskiego, wybranych z list Frontu Narodowego.
- Dziewiąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie ogólnej zasady prawa „postępowanie cywilne musi czekać na wynik postępowania karnego”, a w związku z tym postępowania w celu odzyskania nienależnie wypłaconych kwot powinny zostać zawieszane do czasu zakończenia innych postępowań, w szczególności francuskiego, jak również naruszenia zasady *non bis in idem*.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Bilde/Parlament

(Sprawa T-633/16)

(2016/C 383/36)

Język postępowania: *francuski*

Strony

Strona skarżąca: Dominique Bilde (Lagarde, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Sauveur)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 40 320 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Dominique BILDE” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach Dyrektora generalnego ds. finansów z dnia 30 czerwca i 30 lipca 2016 r. (sygnatury D 201921 i D 312551);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-889 podpisanej przez wspomnianego Dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 29 czerwca 2016 r.;

- zasądzenie na rzecz skarżącej kwoty 20 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z niczym niepopartymi oskarżeniami wysuniętymi przeciwko niej przed zakończeniem dochodzenia, naruszeniem jej dobrego imienia oraz niedogodnościami, jakie zaskarżona decyzja spowodowała w jej życiu osobistym i politycznym;
- obciążenie Parlamentu kwotą 15 000 EUR tytułem zwrotu poniesionych przez skarżącą kosztów, na które składają się koszty konsultacji prawnych, koszty przygotowania niniejszej skargi, koszty kserokopii oraz koszty związane z wniesieniem niniejszej skargi oraz załączonych do niej dokumentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania;
- tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie był w pełni przekonany co do zasadności i prawdziwości podniesionych przez nią zarzutów i okoliczności faktycznych, w trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości z uwagi na niezaprzeczalny związek między zarzucanymi skarżącej czynami, na których opiera się zaskarżona decyzja, a czynami, w sprawie których wszczęto postępowania karne na podstawie zawiadomienia Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego:
 - zawieszenie postępowania do czasu wydania przez sąd francuski, orzekający w przedmiocie postępowania zainicjowanego przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, prawomocnego orzeczenia, tworzącego stan rzeczy osądzonej;
 - w rezultacie wydanie postanowienia nakazującego wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu zakończenia postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi 11 zarzutów, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w ramach sprawy T-624/16, Gollnisch/Parlament lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Montel/Parlament

(Sprawa T-634/16)

(2016/C 383/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sophie Montel (Saint-Vit, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Sauveur)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 40 320 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Sophie MONTEL” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach Dyrektora generalnego ds. finansów z dni 5 i 6 lipca 2016 r. (sygnatury D 201922 i D 201851);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-897 podpisanej przez wspomnianego Dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 4 lipca 2016 r.;